

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska

SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego E. P.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2014 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z 3 czerwca 2014 r. E. P. złożył protest wyborczy. Wnoszący protest odniósł się krytycznie do sytuacji w kraju. Wskazał też, że w lokalu wyborczym nie widział mężów zaufania oraz przewodniczącego komisji. Podniósł, że niezrozumiałą jest fakt dużej liczby głosów nieważnych w „stołecznym okręgu”. Odniósł się krytycznie do wypowiedzi Państwowej Komisji Wyborczej.

Państwowa Komisja Wyborcza pismem z 6 czerwca 2014 r. wyraziła opinię, że żadne ze stwierdzeń zawartych w proteście nie wskazuje na popełnienie przestępstwa przeciwko wyborom lub naruszenie przepisów ustawy z dnia 5

stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) i w związku z tym wniosła o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Prokurator Generalny pismem z 11 czerwca 2014 r. wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 336 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) do protestów wyborczych i postępowania w sprawie stwierdzenia ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 241 do 246 tej ustawy. Art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego stanowi, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów zgodnie z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W niniejszej sprawie podniesione przez wnoszącego protest zarzuty nie mieszczą się we wskazanym zakresie przedmiotowym protestu wyborczego. Zarzuty protestu nie dotyczą ani dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, ani naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Jedynie dla pełnej jasności, odnosząc się do twierdzenia wnoszącego protest, że wśród trzech członków komisji nie było przewodniczącego, tylko jego zastępca, sformułowanego również bez postawienia zarzutu naruszenia jakiegokolwiek przepisu prawa wyborczego, należy wyjaśnić, że obecność tylko trzech członków komisji, w tym zastępcy przewodniczącego jest zgodna z art. 42 § 3 Kodeksu wyborczego. Przepis ten stanowi, że „od chwili rozpoczęcia głosowania

aż do jego zakończenia w lokalu wyborczym muszą być równocześnie obecne co najmniej 3 osoby wchodzące w skład obwodowej komisji wyborczej, przy czym jedną z nich powinien być przewodniczący komisji lub jego zastępca (...). Kodeks wyborczy nie ustawia także obowiązku uczestnictwa mężów zaufania, którzy zgodnie z art. 42 § 4 Kodeksu wyborczego mają prawo być obecni, na podstawie zaświadczenia wydanego zgodnie z przepisami kodeksu, w dniu głosowania w lokalu wyborczym podczas wszystkich czynności obwodowej komisji wyborczej.

Z tych względów na podstawie na podstawie art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego orzeczono jak w sentencji.